

Głos Wąbrzeński

BEZPARTYJNE POLSKO - KATOLICKIE PISMO LUDOWE.

Przedpłata: W eksped. miesięcznie 79 gr. z odnośnikiem przez pocztę 21 gr. więcej. W wypadkach nieprzewidywanych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złożenia pracy, przerwania komunikacji, abonent nie ma prawa żądać postterminowych dostarczeń gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dział ogłoszeniowy Redakcja nie odpowiada. Redaktor przyjmuje od 10-12. Nadstających a nie zamówionych rękopisów Redakcja nie zwraca i nie honoruje. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 1. Telefon 80. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204, 252.

Sumiennem wykonywaniem obowiązków,
budujemy silną Ojczyznę!

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. (7 lin.) 10 gr., za reklamy na str. 4-lin. w wiadomościach potocznych 30 gr. na pierwszej str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeński” wychodzi trzy razy tygodn. i to: w poniedziałek, środę i piątek. Pray sądownym śledzaniu należności rabat upada. Dla spraw spornych jest właściwy Sąd w Wąbrzeźnie. — Za terminowy druk, przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ogłoszeń bez podania powodów

Nr. 14

Wąbrzeźno, Kowalewo, Golub, czwartek dnia 31 stycznia 1935 r.

Rok XVI

P. PREZYDENTOWI RZPLITEJ W HOŁDZIE

Myślą i sercem zwraca się dziś Polska w stronę warszawskiego Zamku i śle pokłon imieninowy dostojnemu Solenizantowi. Bo w stosunku społeczeństwa do P. Prezydenta Prof. Ignacego Mościckiego jest nie tylko naturalny szacunek dla Wybrańca Narodu, ale jest w nim również nuta serdecznego oddania dla męża realnych wobec Polski zasług, który i swój obecny wysoki postępane sprawuje jako wierną służbę Ojczyźnie.

Nazwiska bezpośrednich przodków P. Prezydenta idą nieprzerwanym łańcuchem w walkach o niepodległość, w tych walkach, w których zdobywało się — bezimienną mogiłę lub celę więzienną lub kajdany na Sybirze. Pradziad-legjonista w wojnach Napoleona; dziad — żołnierz wojny 1830/31 roku; ojciec i stryj — w powstaniu 1863. Stryj ginie od moskiewskiej kuli.

Ani upadek powstania, ani tułaczka emigracyjna, więzienie w Cytadeli nie łamią na duchu powstańca z r. 1863. Atmosfera rodzinna, w której wzrastał Ignacy Mościcki, nie była snąc atmosferą przygnębienia moralnego i ugody z wrogiem, skoro młody student politechniki ryskiej bierze udział w wszelkich poczynaniach młodzieży niepodległościowej i przed prześladowaniami władz moskiewskich już jako 24-letni młodzieniec uchodzić musi zagranicę.

W twardym trudzie robotnika zdobywa sobie w Londynie egzystencję, równocześnie z niezwykłą intensywnością pracując naukowo i działając wśród pierwszych pionierów przyszłych walk o niepodległość.

Ignacy Mościcki jest pierwszym z tych, którzy przypuszczają szturm do otaczającej nas atmosfery, by wyrzucić jej tajemnicę tworzenia związków chemicznych. Nietylko dla celów naukowych, ale również i praktycznych. Przed nauką staje zdanie konkretne: wiązanie azotu, zawarte w atmosferze, w związki chemiczne, które rolnik mógłby zasilać swe niwy.

Może wspomnienie ubogich w pierwiastki azotowe niw mazowieckich pchnęły młodego asystenta szwajcarskiego uniwersytetu, do pracy w tym kierunku. Jego wynalazki i odkrycia w tej dziedzinie zapisują Go złotymi zgłoskami w dziejach nauki i postępu.

W pracy tej jest moment historyczny — moment po plebiscytcie na Górnym Śląsku. Polska otrzymuje Chorzów. Była to największa, czasu wielkiej wojny zbudowana fabryka związków azotowych. Niemcy zabrali z Chorzowa wszystkie plany i księgi i wynieśli się wszyscy: dyrektorzy, inżynierowie, robotnicy... Polacy rozumowali — nie zdołają uruchomić Chorzowa.

Ale zapomnieli, że Polska ma Ignacego Mościckiego, Stanął na czele Chorzowa i uruchomił go w ciągu paru tygodni. Było to zwycięstwo, równające się wygranej wielkiej bitwie. Był to jeszcze jeden plebiscyt — plebiscyt polskiej wiedzy i polskiej sprawności. Wygraliśmy go dzięki Ignacemu Mościckiemu.

W roku ubiegłym obchodziliśmy 30-lecie pracy naukowej P. Prezydenta, Cała Polska oddała hołd niezmordowanemu pracownikowi na niwie naukowej, twórcemu umysłowi, wielkiemu wynalazcy — chlubię świata wiedzy.

Równocześnie Polska składa hołd wielkiemu patriocie i wielkiemu mężowi stanu.

W mrocznych latach niewoli, gdy zwarła się garść ludzi wielkich charakterów, by mobilizować młodzież do nowej walki z przemocą — stanął przy Józefie Piłsudskim młody inżynier Ignacy Mościcki. Wierny towarzysz londyńskich prac do dziś pozostał wiernym. Pan Prezydent dziś, jak przed laty, ramię w ramię z Marszałkiem, buduje przyszłość Polski. I zawsze auto-

rytet swej osoby i powagę swego wysokiego posterunku rzuca na szalę, gdy nadchodzi czas decyzji, gdy trzeba kres położyć panoszącemu się złu i pchnąć nawę Państwa na tory mocarstwowego rozwoju.

Właśnie w stadium ostatecznej realizacji weszło wielkie zagadnienie przebudowy ustroju Państwa, Polska otrzyma nową Konstytucję. Również i w tem dziele P. Prezydent „magna pars fuit”. Rozwiązując poprzedni Sejm wskazał na konieczność rewizji ustroju Państwa jako na jedno z naczelnych zadań.

Społeczeństwo więc całe z wdzięcznością i oddaniem kieruje dziś swoje myśli i serca w

stronę warszawskiego Zamku, a uczi ten dzień najpiękniej, jeśli przypomni sobie, zapamięta i przyjmie jako drogowskaz przyszłego działania piękne słowa P. Prezydenta z jego pierwszego do narodu orędzia:

„Wzywam Was, obywatele Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i rozkazuję Wam mocą tej potęgi moralnej, jaka w Urzędzie obranego przez Wolny Naród Prezydenta jest zawarta, abyście czynami niezłomnie utwierdzili wielkość i prawość Ojczyzny. Nie może łamać mocy narodu prywatna. Nie mogą kruszyć jedności Rzeczypospolitej różnice dzielnicowe, społeczne czy polityczne. Jak bowiem jeden jest Ojciec nasz w niebiosach, tak jedna jest matka: Rzeczypospolita Polska, jedną dla wszystkich żywiąca miłość, jedną od wszystkich miłości wymaga. . .”

OOO

Awanse urzędników

Jak się dowiadujemy, lista awansów, która ogłoszona zostanie 1-szego lutego r. b., obejmuje urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, oficerów i szeregowych policji państwowej, straży granicznej i straży więziennej oraz pracowników przedsiębiorstw państwowych: Polskie Koleje Państwowe; Polska Poczta, Telegraf i Telefon, oraz lasy państwowe. Lista zawiera ponad 11.000 awansów. Przy awansach, szczególnie do wyższych grup V i VI specjalnie brano pod uwagę ilość lat służby, oraz uwzględniani byli ci, którzy wskutek

wstrzymania awansów przez kilka lat pobierali ostatnio uposażenie zbyt niskie w stosunku do rozmiarów i ważności swych funkcji i obowiązków.

Zasadniczo główny kontyngent awansów odnosi się do niższych grup uposażenia, jedną bowiem z naczelnych zasad przy opracowywaniu listy było, by nie prowadziła ona do uprzywilejowania grup wyższych na niekorzyść niższych. Cyfrowo to wyraża się w ten sposób, że na 11.000 awansów jest tylko około 370 awansów do grup V-ej i VI-ej, reszta zaś przypada na grupy niższe.

—:OOO:—

Zasady nowego wymiaru podatkowego

Rok bieżący będzie pierwszym rokiem podatkowym, w którym wymiary podatkowe będą dokonane na podstawie nowych przepisów zawartych w ordynacji podatkowej, w rozporządzeniu wykonawczym i w instrukcji podatkowej.

Ponieważ przepisy te zmieniły w sposób dość radykalny dotychczasowy system wymiarowy, przeto p. minister skarbu, jak się dowiaduje Agencja „ISKRA”, zwrócił się do podległych władz ze specjalnym pismem okólnym.

W piśmie tem p. minister skarbu podnosi, że ordynacja podatkowa nie oznacza tylko formalnej kodyfikacji przepisów o postępowaniu wymiarowym, lecz wprowadza zasadę, że wszelkie wymiary podatkowe muszą być oparte na konkretnym materiale odzwierciedlającym prawdę materialną, zebranym i opracowanym w toku postępowania wymiarowego.

„Obowiązek — głosi to pismo — oparcia wymiarów na materiale faktycznym należy rozumieć w ten sposób, że każdy wymiar podatkowy winien być zgodny z rzeczywistym obrotem lub dochodem płatnika i opierać się na takich danych informacyjnych, któreby istotnie uzasadniały uskutecznienie wymiaru w wysokości przez

władze wymiarowe przyjętej. W celu zebrania tego materiału każdy urzędnik wymiarowy oraz współdziałający przy wymiarze winien starać się o osobiste zdobycie największej ilości danych, służących do wymiaru, w szczególności zaś poznawać stosunki majątkowe i czynności gospodarcze płatników, wnikać w te stosunki, umiejętnie i ostrożnie operować zebranym materiałem oraz dokładać wszelkich starań, aby najściślej odzwierciedlać prawdę materialną, stanowiącą o wysokości podatku dla każdego płatnika”.

Następnie władze otrzymują polecenie, aby polityka wykonawcza władz w stosunku do ksiąg szczególnie prowadzonych przez drobnych płatników, sprzyjała tendencji ich rozpowszechnienia. Nieprzyjmowanie ksiąg za podstawę wymiaru winno mieć uzasadnienie w ich wadliwości materialnej, w nierzetelności ksiąg.

Jak wielką wagę przywiązuje się do realizacji nowych założeń polityki wymiarowej, wynikającej z ducha i przepisów ordynacji, świadczy ostrzeżenie p. ministra skarbu, zawarte w omawianym piśmie, że w stosunku do tych urzędników, którzy polityce tej się nie podporządkują, wyciągane

będą konsekwencje dyscyplinarne aż do zwalniania ze służby włącznie.

Dyrektorzy izb skarbowych otrzymali w tem piśmie polecenie, aby izby skarbowe skierowały większą uwagę na prawidłowe ustalanie przez urzędy skarbowe wymiarów podatkowych i aby urzędnikom przed wymiarami dokonywanymi w r. 1935 udzieleno na miejscu konkretnych wskazówek i pouczeń.

Przewodniczącym zaś komisji odwoławczych wyjaśniono, że reprezentują ją niezależnie od skarbowych władz wymiarowych orzecznictwo w dziedzinie podatków bezpośrednich.

Pełny tekst pisma p. ministra skarbu ukaże się w jednym z najbliższych numerów Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

PORT HELSKI ZATARASOWANY KRAJ LODOWA

Wejherowo Na skutek częściowego spłynięcia lodu zatoki Puckiej, obrzymbia kra zatarasowała port helski przyczem lód zerwał znajdując się na uwieży przed portem boje wjazdowe, które uniósł na morze. — Holowniki zdołały jednak dotrzeć do boi i przyholować je w bezpieczne miejsce. Boje umieszczone były przed portem helskim w odległości kilkuset metrów. Blokada portu helskiego, o czem donosiliśmy, przez lód trwa nadal, gdyż kierunek wiatru sprzyja utrzymaniu się kry lodowej u brzegów helskich.

KUTER — MIĘDZY KRAJ.

Wielka Wieś. Kuter rybacki „Jastarnia Nr. 5” w drodze do portu macterystego w Jastarni na półwyspie helskim dostał się dziś między wielkie zwały kry lodowej, które go całkowicie zmiążdżyły. Na pomoc załodze kutra przybyły inne łodzie, które z trudem rybaków uratowały. Do katastrofy doszło u wejścia do portu w Jastarni. Morze jest bardzo wzburzone i płynie wielka kra.

SKUTKI NIEOSTROŻNEJ ZABAWY NA LODZIE

Chłopcy wpadli do przerebli.

Poznań Dnia 27 bm. wydarzył się na jeziorze Kórnickim wstrząsający wypadek. Podczas zabawy na zamrzniętym jeziorze dwaj chłopcy Kazimierz Grzeszkowiak i Antoni Szymanowski zbliżyli się niebacznie do przerebli, pokrytej cienkim lodem. Chłopcy spostrzegli niebezpieczeństwo dopiero w ostatniej chwili. Szymanowski zdołał uchwycić się stojącego obok przerebli słupa i wyratował się, natomiast pod Grzeszkowiakiem lód załamał się i chłopiec wpadł do wody. Na rozpaczliwe wołanie o pomoc przystąpiono do ratowania, które jednak okazało się bezkulteczne. Wyłowiono tylko zwłoki.

